

каторыя беларускім нічым ня цікавяцца або й не разумеюць пабеларуску, а ідуць, каб толькі паскакаць. Калі чакаць із культурнай імпрэзаю, пакуль яны пачнуць зьбірацца (а гэтак рабілі), дык яны прыдуць і пойдучь назад. А трэба рабіць, прыкладам, гэтак. Згодна з абвесткамі, цяпер ігрышча пачынаюць а 9-ай гадзіне ўвечары. Дык трэба роўна а 8 1/2 гадз. пачаць культурную імпрэзу і скончыць яе роўна а гадз. 9-й. Гэтак і абвешчаць: а 8 1/2 гадз. будзе такая а такая культурная імпрэза, а а 9-й пачнецца ігрышча.

Кажуць, што на культурную імпрэзу ніхто ня прыдзе. Няпраўда, прыдуць. Першы раз, ведама, прыдзе мала, бо за 8 год людзі адвыклі ад культурных імпрэзаў, але трэба пачынаць акуратна пры кажнай колькасьці глядзеньнікаў (або слухачоў); з кожным далшым разам будзе прыходзіць болей і болей. Людзі будуць уцягвацца. Як казалі летась (у школьным годзе 1956—1957) арганізаваныя Культурна-Асьветныя Сходы (сёлета іх няма), да культурна-асьветнага жыцця нашыя людзі ўцягваюцца досыць лёгка. Я пэўны, што калі-б так перад самымі ігрышчамі трывалка ладзіць культурна-асьветныя імпрэзы, дык па якімсь часе іх трэба было-б прадоўжыць да 3/4 гадзіны або й да цэлае гадзіны, і гэта ані не адбілася-б на колькасьці прыходзячых скакуноў.

Памятую, як было ў Вільні за „Нашае нівы“. Тады Беларусы рабілі ігрышчы што сыботы. Спачатку была культурная часьць, а пасля яе моладзь скакала, а сталыя мужавалі за столікамі. Гэтак было і ў Лятувісаў. Ці-ж ня сорам, што цяпер у культурным Нью Ёрку ладзім дзікія „танцавальныя вечары“!?

Нельга вытрываць

Нельга вытрываць, каб не зарэзаваць. Паўтара году назад зь ініцыятывы сяброў із Спрыгфільду ў Беларуска-Амэрыканскім Задзіночаньню ў Нью Ёрку пастанавілі закласьці беларускую касу ўзаемнае помачы або, накш, беларускі коопэратыўны банк. Тады-ж была абраная адумысловая камісія, каторая за год зрабіла прыготову да арганізаваньня менаванае касы або банку. Сёлета ў канцы мая — пачатку чырвеня на Кангрэсе Беларуска-Амэрыканскага Задзіночаньня ў Нью Ёрку гэтая справа йзноў была паднятая й Кангрэс аднагалосна пастанавіў без адвалокі прыступіць да менаванай арганізацыі. Адным із найбольшых энтузіястых гэтае справы быў інж. Мікола Гарошка. Ён-жа на Кангрэсе быў абраны за арганізатара касы, на што ахвотна згадзіўся.

І вось мінула ўжо пяць месяцаў, і справа ані зь месца не кранулася. Нічагусенькі ня чуваць, каб сп. Гарошка што-коlechы рабіў дзеля ўжыццяўленьня прынятага на сябе заданьня. А тымчасам мы ня маем матар’яльнай базы на сваю нацыянальную работу. Ці маем чакаць, што за паўтара году зьбярэцца новы Кангрэс БАЗА і ўзноў прыйме неўжыццяўляльную пастанову?

Чаму гэтым не зацікавяцца нашыя дзейнікі? Ёсьць-жа ў Нью Ёрку Прэзыдыюм Рады БНР, ёсьць сакратар нутраных справаў Рады БНР і іншыя сакратары й рэфэрэнты Рады БНР. Калі сп. Гарошка не спаўняе прынятай на сябе павіннасьці, дык ён прынамся павінен склікаць зборку, злажыць із сябе паўнамоцтвы і запрапанаваць выбраць іншага арганізатара. Калі-ж Гарошка гэтага ня робіць, дык павінны гэта рабіць менаваныя дзейнікі. Сорам! Мы адзіносьцекая нацыянальная група ў Задзіночаных Гаспадарствах Амэрыкі, каторая ня мае свае фінансавыя арганізацыі. Ды справа не ў вадным сораме, але шмат болей у вялікай патрэбе.

Вялікае заданьне

У беларускім народзе ёсьць колькі мільёнаў Беларусаў-каталікоў. Ня будзем гэтта гаварыць пра значэньне іх як каталікоў для беларускага народу як цэласьці ў ягоным